

GUIA MUSICAL 1976·77 | 12

Martini Seco

El sabor más seco de Martini.

Y con seguridad el sabor más especial que jamás Vd. haya podido probar.

Un sabor franco. Refrescante. Marcadamente seco. Solamente hierbas y vinos de la mejor

calidad son el secreto de Martini Seco.

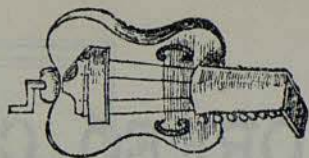
Tómelo siempre muy frío. Si le apetece combínelo con su ginebra favorita. Aunque, si quiere un buen consejo, como

mejor está Martini Seco es solo. A lo sumo póngale una corteza de limón y un poco de hielo.

Descubrirá que Martini tiene otro sabor.

Martini Seco **MARTINI** El sabor más seco de Martini

EDITORIAL

EL RELLEU

El pas inexorable del temps comporta mutacions en les estructures socials, canvis d'òptica —i d'orientació— artística i imposa nova mentalitat ordenadora a institucions ideades i creades per a perpetuar una cosa tan variable com és la noció de cultura. El relleu en la direcció d'aquestes empreses ve determinat, doncs, per una imprescriptible llei biològica, que imposa el canvi com a norma. El mestre Lluís Me Millet, cridat el 1946 —després de la mort del seu pare i de la del mestre Francesc Pujol— a dirigir la venerada institució, ha considerat que havia arribat l'hora del descans, d'obtenir el merescut repòs després d'haver realitzat la fructífera tasca de reorganitzar les files de cantaires de l'Orfeó, malmeses pel desgavell de la postguerra i d'arrencar, tot seguit, tot partint de zero (en un ambient hostil als principis més elementals de la catalanitat i de la convivència) per reemprendre l'alè en l'etapa de la nova cursa per a assolir noves fites artístiques en el seu gloriós històric. Millet ha demanat el relleu en la continuació de l'esforç de director (esforç mental i físic, no ho oblidem) però no ha volgut abandonar el que ha estat i és la seva raó de viure. Ha canviat només la seva posició geomètrica (mentalment, s'entén). Ha passat d'estar al front de l'Orfeó, per a posar-se al

seu costat, cosa que equival a «fer-li costat». Millet demana de cessar com a director, però vol continuar vivint amb ell les futures sinistadures.

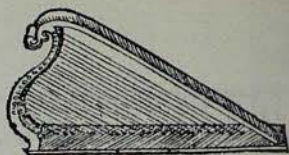
Inútil de detallar la lluita diària d'aquest home tenaç i voluntariós —i també rampellut (tot un caràcter!)— per mantenir i acréixer la qualitat del cor de l'Orfeó Català. La seva, ha estat una vida al servei de la més qualificada institució artística de Catalunya, que —en els últims decennis— ha significat el combat diari per mantenir la presència viva de la catalanitat enmig d'unes estructures administratives que maldaven per l'anorreament de les nostres més cares essències culturals.

L'Orfeó Català trobà, al seu moment, el seu home. Amb la interpretació (any 1946) del «Requiem» de Mozart, l'afició musical catalana assistí al començament d'un nou i difícil període en la història de l'entitat. Ara, aquell home, acomplerta la seva missió, ha demanat de ser rellevat.

Millet mereix el descans. Per la ingent obra consumada com a director i pel que significa per Catalunya el que ha fet, només hi cap una paraula de comiat col·lectiu; no és adéu; es: gràcies!

MANUEL VALLS

ORFEÓ CATALÀ

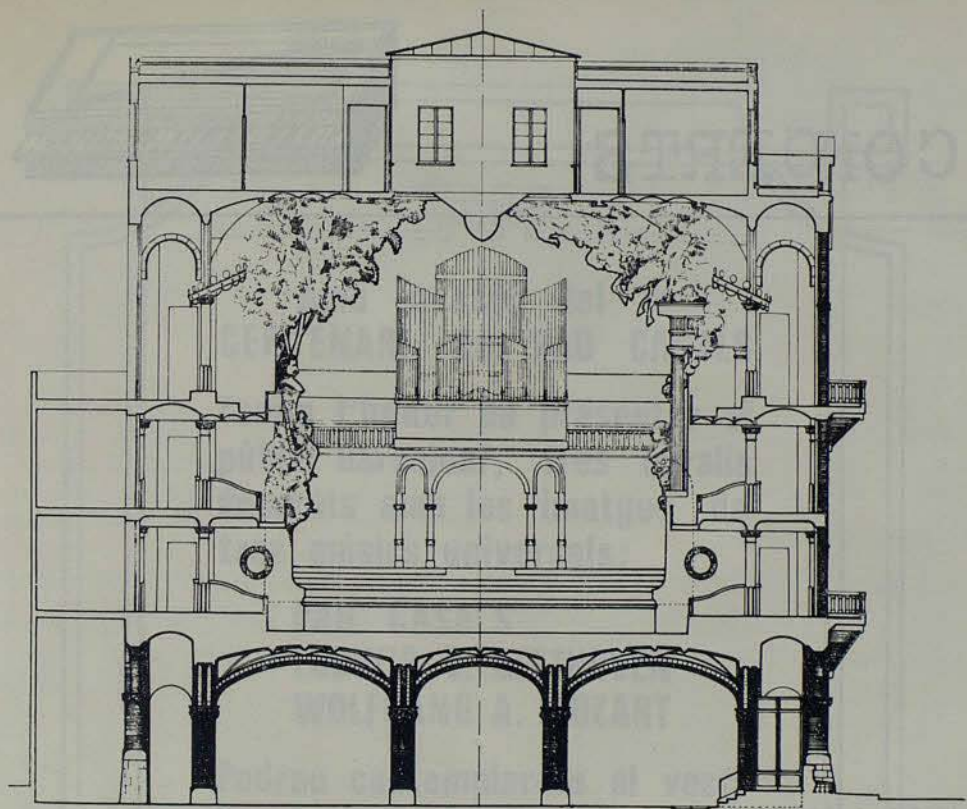
LLUÍS M.ª MILLET
I LA DIRECCIÓ DE L'ORFEÓ CATALÀ

El mestre Lluís Maria Millet ha manifestat a la Junta Directiva de l'Orfeó Català el seu desig, degudament raonat, de cessar en la Direcció del Cor, si bé amb el propòsit de continuar col·laborant activament a les tasques directives del mateix i en la vida de l'entitat. La Junta, atenent aquest desig, convocarà Assemblea General de Socis a la qual ha d'ésser presentada l'esmentada cessació i a la que correspon el nomenament del nou Director. La Junta, en conèixer aquesta decisió del mestre, considerarà els molts mereixements a què s'havia fet mereixedor després de més de trenta anys de dedicació plena, eficient i memorable a les tasques de la Direcció, correspongué emotivament als sentiments que induïen al mestre a donar

per acabada la seva gestió, i acordà homenatjar-lo degudament en el seu dia. L'Assemblea General Extraordinària de Socis serà convocada per al mes de febrer.

JUNTA DIRECTIVA DE L'ORFEÓ CATALÀ

Després del tradicional «Concert de Nades» celebrat el dia 9 de gener al Palau de la Música Catalana, la Secció de Nois i Noies de l'Orfeó Català ha actuat darrerament a diverses localitats, en sengles audicions patrocinades per la Fundació Güell: El Masnou (16 de gener), Cànoves (23 de gener), Alella (30 de gener) i Ordal (6 de febrer). Els concerts, dirigits per J. López Esparbé, amb acompanyaments al piano d'Adolf Cabané, han suscitat arreu la més viva simpatia envers els petits cantaires de l'Orfeó.

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra més representativa del Modernisme, en una edició extraordinària i única, documentada i profusament il·lustrada.

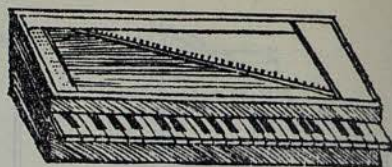
Una visió inèdita del Palau, dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes: català, castellà, francès, anglès i alemany.
130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al "Servei d'Informació" del mateix Palau.

CONCERTS

MUSICA A MADRID

FEBRER

DIA 6

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Alicia de Larrocha, piano; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; obres de Berna, Mozart, Dvorak. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; Guillermo González, piano; Colette Lorand, soprano; dir.: Zoltan Pesko; obres de Mozart, Schönberg.

DIA 11

19 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; S. Accardo, violí; F. Petracchi, contrabaix; dir.: Mario Rossi; obres de Tommasini, Bottesini, Strawinsky.

DIA 12

19 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; S. Accardo, violí; F. Petracchi, contrabaix; dir.: Mario Rossi; obres de Tommasini, Bottesini, Strawinsky. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; M. Marshall, soprano; N. Procter, contralt; E. Mans, tenor; R. Holl, baix; dir.: Albert Blancafort. «Missa en si menor» de Bach.

DIA 13

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta y Coro Nacionales de España; S. Accardo, violí; F. Petracchi, contrabaix; dir.: Mario Rossi; obres de Tommasini, Bottesini, Strawinsky. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; M. Marshall, soprano; N. Procter, contralt; E. Mans, tenor; R. Holl, baix; dir.: Albert Blancafort. «Missa en si menor» de Bach.

DIA 14

20 h. (Sala Fénix). Rafael López del Cid, flauta; Ramoneta Sanuy, piano; obres de Beethoven, Boehm.

DIA 16

20 h. (Teatro de la Zarzuela). Jean-Bernard Pommier, piano; obres de Bach.

DIA 18

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Gonçal Comellas, violí; dir.: Ferdinand Leitner; obres de Weber, Bach, Bruckner.

**Amb ocasió del 1er
CENTENARI de PAU CASALS**

**tenim l'honor de presentar al
públic barceloní, tres miralls
decorats amb les imatges de
tres músics universals:**

**PAU CASALS
LUDWIG V. BEETHOVEN
WOLFGANG A. MOZART**

**Podreu contemplar-los al vestí-
bul d'aquest local.**

ESTABLIMENTS

Tot: Més gals. maldà 4

FUSTA sardenya 550

ELISA petritxol 3

TOHER riera alta 45

LEKE pg. maragall 267-

SELECCIONATS

BATLLÓ pc. eivissa 12 Ht

XALOC olzinellas 86

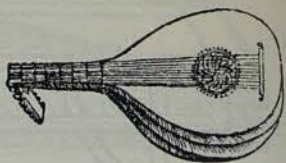
GAM drugstore david

GUST gran via 464

comtes de bell-lloc 133

**Es una promoció de :
DODESA-mallorca, 526 . 225 7071**

PRESENCIA

JOAQUIM HOMS

No fa gaire, un dels concerts del cicle «Dimecres de Ràdio Nacional» ha estat dedicat en homenatge a Robert Gerhard. Figura poc coneguda del nostre públic, és considerat —en canvi— com a rellevant personalitat musical del nostre temps per crítics i estudiosos (de «compositor més destacat dels nascuts a Espanya des del Segle d'Or i un dels més importants compositors actuals d'Europa», el qualifica David Drew a «The Score»).

De Robert Gerhard, en parlem amb Joaquim Homs —que en fou deixeble.

—Ja feia temps que estava malalt del cor i el metge li recomanà d'evitar tota mena d'emoció. Solia venir a Catalunya, als últims temps, i passava quinze o vint dies a la Costa Brava; però evitava de veure la gent... Ell sabia com s'emocionaria en retrobar persones, llocs, ambients concrets...

—De què va viure durant els primers temps a França i a Anglaterra?

—Va fer de tot: música comercial, arranjament de sarsueles, música per a pel·lícules, obres per al Festival Shakespeare, etc. Es va haver d'agafar a tot, però ho acomplí sempre amb una gran dignitat.

—La discografia, en el cas de les obres de Gerhard, és molt escassa...

—Sí; aquí no tenim res més que el que l'Antologia de la Música Catalana va editar ja fa uns anys: la Primera Simfonia, i el Don Quixot. No obstant, en gravacions d'altres països, podem escoltar sovint la seva Quarta Simfonia i la cantata sobre el text «La pesta» de Camus (el qual aprovà l'adaptació feta pel mateix Gerhard). Cal remarcar que la primera gravació d'una obra de Gerhard va aparèixer el 1962... i ell va morir el 1970!

Al fil del record, continua Joaquim Homs:

—Algunes de les cançons interpretades en aquest concert dels «Dimecres» foren les que envià a Schönberg perquè jutgés el seu treball de compositor i l'acceptés com a deixeble. Gerhard ja havia estudiat amb Pedrell la composició; també va demanar consells a Falla... el qual, però, no li va aclarir gaire les idees.

—Gerhard és conceptuat com l'introduïdor del dodecafonisme a casa nostra...

—Això no és ben bé exacte! Ell no va produir una obra netament dodecafònica fins l'any 1950, per bé que abans ja era un «atonal» complet i molt addicte a la «sèrie» (però no tractada com a dodecafonisme!).

Somriu Joaquim Homs, tot parlant i explicant mil detalls sobre la vida, les activitats dutes a terme pel compositor per ell tan estimat, l'amic de debò, el mestre aciençat.

—...Amb el que menys es va guanyar la vida va ser amb la Música. Quins contrastos! Fins als darrers anys no li van venir autèntiques comandes; recordo que tenia preparat amb gran il·lusió un ampli projecte sobre «L'estranger» de Camus... però no s'hi va atrevir per manca de subvenció que li permetés de treballar-hi sense preocupacions econòmiques; posteriorment, en va fer una versió reduïda per encàrrec de la ràdio-televisió francesa. També per comanda de Koussevitzky va compondre la Tercera Simfonia, i s'interessà per la música electrònica que va incorporar a aquesta simfonia, precisament.

Cal, evidentment, la recuperació de la figura i de l'obra de Robert Gerhard. Per a aquesta tasca, és indispensable l'aportació de tots aquells qui, com Joaquim Homs, n'han estat deixebles o en són estudiosos.

M.ª TERESA GIMENEZ

congrés de cultura catalana

congrés [pl.: *esgròms*] 1 Reunió o assemblea de persones crides a deliberar sobre algun afer. 2 *esp.* Reunió d'estudis científics, tècnics, professionals, etc. per a debatre, discutir, confrontament o simple exposició de diversos temes i qüestions de llur especialitat... 2 *Assemblea o parlament.*

cultura / 1.1 Conreu de la terra. 2. *Exp.* Conreu dels coneixements i facultats de l'home. 3. Conjunt de les ciències literàries, històriques, científiques i filosòfiques, o qualsevol altra mena que hom pot posseir. 4. Tractat d'estudi i lectures, de viatges, d'història, etc. Quan es tracta d'una cultura més especialitzada hom parla també de cultura *especial*. 2. **ANTROP CULT** Conjunt de ciències (literàries, històrico-socials i científiques) que estudia les formes de vida (materials i espirituals) d'un poble, d'una societat o de tota l'humanitat. Sovint hom ha entès cultura i civilització com a sinònims, però cal distingir-ne la diferència...

català, ana / l'adj. català o pertanyent a Catalunya o als Països Catalans.
 català, 2 adj. Natural de Catalunya.
 català, 3 m / f. Habitant de Catalunya.
 Països Catalans, 4 m / f. Homage to the people, de llengua catalana, de l'espai català.
 Països Catalans. Fins al segle XIX, teníem aquest gentilici tingue una espècie d'arrelha a la del coronim *Catalunya*, i la constitució dels regnes de Mallorca, Menorca i Girona.

MÚSICA

El **Subàmbit de Música** del Congrés de Cultura Catalana a fi de recollir el màxim d'aportacions per elaborar el projecte de resolució que caldrà presentar a les sessions finals del Congrés convoca tots els músics, professionals i estudiosos dels Països Catalans a unes jornades de treball a celebrar els dies 12 i 13 de març de 1977 a Barcelona.

TEMÀTICA

Perspectiva històrica i problemàtica actual

Es tractaria de recollir aquelles comunicacions que suposin una aportació

- en la descripció i valoració de la política i cultura musicals en general, a partir dels marcs institucionals corresponents, oficials o no (per exemple, en època de la Mancomunitat, de la Generalitat i del règim franquista).
- en l'anàlisi d'algun sector específic que s'hagi estudiat especialment i que sigui significatiu de cara al conjunt
- en l'estudi del plantejament general de cada període a partir d'una perspectiva concreta: col·laboració o divorci entre sector públic i privat, aportacions individuals i col·lectives, creació i interpretació, pedagogia i sensibilització, cultura i acció populars, entitats i organitzacions, finançament, etc.

Possibles alternatives de futur

En aquest segon gran tema caldria rebre aportacions que suposessin solucions possibles de cara al futur

- en l'aspecte global, exposant les condicions de viabilitat d'una política musical autònoma, des de la sensibilització infantil i popular fins a la formació professional i difusió i activitats públiques
- sectorialment, indicant solucions graduals a curt i a llarg termini, en funció de les necessitats i de les possibilitats
- teòricament, precisant els criteris que cal tenir en compte per a l'elaboració d'una política musical coherent i lògica.

- sectorialment, indicant solucions graduals a curt i a llarg termini, en funció de les necessitats i de les possibilitats

— teòricament, precisant els criteris que cal tenir en compte per a l'elaboració d'una política musical coherent i lògica.

MÈTODE DE TREBALL

— Les Jornades de Treball es desenvoluparan a través de sessions plenàries i de taules rodones simultànies, organitzades segons els vuit Equips de Treball.

— Per a les sessions plenàries, la Comissió coordinadora seleccionarà, d'entre les comunicacions ofertes, aquelles que pel seu interès general cal que siguin presentades oralment en les mateixes.

— La resta de les comunicacions podran ser presentades a les taules rodones, centrades sobre els vuit temes següents: 1) Música i societat. 2) La composició. 3) L'interpret. 4) La «nova cançó», Jazz, Rock, Folk, «Free», etc. 5) La difusió. 6) La pedagogia. 7) Institucions. 8) Musicografia: història, musicologia i crítica.

— Totes les comunicacions rebudes abans del dia 10 de febrer de 1977 es reproduiran i seran repartides als inscrits abans de l'inici de les Jornades.

— Aquestes Jornades pretenen abraçar els aspectes més diversos de les activitats i de la vida musicals.

— Abans d'acabar el mes de gener de 1977 s'enviarà la informació que precisarà els detalls organitzatius (local, horaris, etc.) i que inclourà l'imprès per a formalitzar la inscripció.

— La inscripció definitiva s'haurà de rebre a la Secretaria del Subàmbit de Música, abans del dia 15 de febrer.

SCHERZO

MÚSICA

El Scherzo de música de Henri Dutilleux és el resultat d'una sèrie d'obres que el compositor ha desenvolupat al llarg de la seva vida. Aquesta obra és una de les més importants de la seva producció i representa un exemple de la seva capacitat per a la creació musical.

El Scherzo de música de Henri Dutilleux és una obra que ha estat interpretada per molts dels més importants músics del món. Aquesta obra és una de les més importants de la seva producció i representa un exemple de la seva capacitat per a la creació musical.

El Scherzo de música de Henri Dutilleux és una obra que ha estat interpretada per molts dels més importants músics del món. Aquesta obra és una de les més importants de la seva producció i representa un exemple de la seva capacitat per a la creació musical.

HENRI DUTILLEUX

Nascut a Angers (França) el 22 de gener de 1916. Començà els estudis musicals al Conservatori de Douai i passà després al de París. El 1938 obtingué el Gran Premi de Roma, però la seva estada a la vil·la Mèdicis fou interrompuda per la II Guerra Mundial. L'any 1945 fou nomenat Cap d'Il·lustracions Musicals de la Radiodifusió Francesa, càrrec que desenrotllà fins al 1963. El 1967 rebé el Gran Premi Nacional de Música pel conjunt de la seva obra. Ha rebut encàrrecs de les orquestres de Boston i Cleveland, així com de Rostropovitch.

L'obra de Dutilleux és considerada com una de les més originals entre la dels compositors francesos de la seva generació. Bastant escassa en nombre de composicions, cadascuna d'elles és —però— una obra de primera importància. El seu camí estètic l'ha portat a fondre en una síntesi l'herència de la tradició amb un indubtable esperit de recerca; i ha assolit resultats originals i molt personals que el situen entre les escasses

personalitats realment independents de la música francesa. Les seves obres han obtingut un gran eco no solament a França sinó també a d'altres països, especialment als Estats Units; el concert per a violoncel «Tout un monde lointain» ha tingut una enorme difusió i ha rebut recentment, juntament amb el de Lutoslawsky, un Gran Premi del Disc. L'obra de Dutilleux és encara molt escassament coneguda a Espanya.

OBRES PRINCIPALS. — A) Ballet: «Le loup» (text d'Anouilh i Neveux). B) Música simfònica: «La Geôle» (text de Cassou), «Primera simfonia», «Segona simfonia», «Le double», «Métaboles», «Tout un monde lointain» (amb violoncel solista). C) Música de cambra: «Quatre melodies», «Sonatina per a flauta i piano», «Sonata per a oboè i piano», «Sonata per a piano», «Quartet de corda», etc.

T. M.

pro musica

XIX TEMPORADA MUSICAL
PROXIMS CONCERTS

Dimarts, 8 de febrer, a les 21 h.

PILAR LORENGAR, soprano

MIGUEL ZANETTI, piano

Obres de
CESTI, PAISIELLO, HAENDEL, BRAHMS, WOLF, DVORAK, GRANADOS, TURINA

Dijous, 17 de febrer, a les 21 h.

I VIRTUOSI DI ROMA

Director: RENATO FASANO

Programa VIVALDI

NOTA IMPORTANT: Aquest concert, previst inicialment per al dia 4, tindrà lloc definitivament el dijous dia 17. Seran vàlids els abonaments corresponents i les entrades prèviament adquirides.

Dijous, 24 de febrer, a les 20 h.

R. WAGNER ★ LA WALKIRIA

BIRGIT NILSON • MONTSERRAT CABALLE

RICHARD CASSILLY • MATTI SALMINEN

THOMAS STEWART • PATRICIA PAYNE

ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

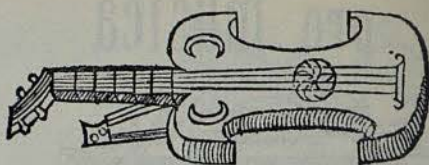
Director: HANS WALLAT

Diumenge, 27 de febrer, a les 17 h.

Segona audició de LA WALKIRIA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

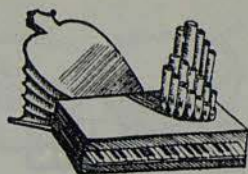
MUSICA 77

MONACO. — El Premi de Composició Musical Príncep Pierre de Mònaco, dotat amb 20.000 francs, es destinarà —el 1977— a música de ballet. El certamen es regirà per les bases següents: 1) El concurs és obert als compositors de tots els països i de totes les tendències. 2) Només podran participar al concurs les obres que no hagin estat publicades o interpretades en públic o retransmeses per ràdio, encara que sigui fragmentàriament. 3) L'autor premiat es compromet a reservar a la Fundació Príncep Pierre de Mònaco, si li ho demana dins del termini d'un mes després de la proclamació del premi, la primera audició de l'obra premiada; aquesta exclusiva només durarà un any a partir de la data de la petició. 4) Aquest compromís implica l'autorització per a l'ús dels materials establerts, sense altres despeses per a la Fundació que els drets d'autor. 5) L'autor premiat assumirà personalment la responsabilitat dels acords establerts amb els seus col·laboradors. 6) Els manuscrits hauran de ser dipositats abans del dia 1 d'abril de 1977 a la Secretaria General de la Fundació Príncep Pierre de Mònaco, Palau de Mònaco (Principat de Mònaco). 7) En cap cas no es podrà fer responsable a la Fundació, especialment en el cas de pèrdua o deteriorament. 8) Els manuscrits seran obligatòriament escrits en tinta, i el grafisme ha de ser prou clar perquè pugui ser fotocopiat. 9) Els concursants no podran presentar a concurs més d'una obra. 10) Els

manuscrits conservaran una forma anònima: només es publicarà el nom —o pseudònim— del compositor de l'obra premiada. 11) El jurat es pronunciarà després de la lectura, no després de la interpretació de les partitures. 12) El premi no serà atribuït si el jurat creu que cap obra no el mereix. El veredicté serà inapel·lable. 13) L'obra premiada podrà ser interpretada a Mònaco en el transcurs de l'any que seguirà a la proclamació del veredicté. 14) En aquest cas, l'elecció del director d'orquestra i dels intèrprets dependrà exclusivament del Consell d'Administració de l'Orquestra Nacional de Montecarlo, d'acord amb la Fundació. 15) Si per qualsevol motiu no es pogués interpretar l'obra premiada, l'autor no podrà posar cap recurs contra la Fundació ni discutir els motius que l'hagin obligat a prendre aquesta decisió. 16) El material d'orquestra serà realitzat, si fos necessari, pel Consell d'Administració de l'Opera de Montecarlo, que en conservarà la propietat. 17) Els manuscrits no premiats seran retornats als compositors que ho sol·licitin dins del termini d'un mes a partir de la proclamació del veredicté. 18) Per a l'obra premiada, l'autor es compromet a fer figurar o a exigir que la menció «Aquesta obra ha obtingut el Premi de Composició Musical Príncep Pierre de Mònaco 1977» figure obligatòriament a les partitures, material d'orquestra, així com als programes i cartells o en qualsevol mitjà de publicitat amb motiu de les audicions que se celebrin.

VIDA MUSICAL

VALLADOLID. — J. Català i M. Rodríguez, catedràtics dels Conservatoris de Música d Valladolid i de Pamplona, professaran les classes i els seminaris del II Curs Internacional de Guitarra.

BUDAPEST. — Del 6 al 22 de maig d'aquest any, se celebrarà el II Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra, les bases principals del qual són: 1) Hi poden participar tots els directores que acreditin un mínim de tres anys de pràctica en la direcció orquestral, mitjançant l'aportació de crítiques, registres discogràfics, etc. 2) L'edat màxima és de 35 anys. 3) Per a cada una de les fases del certamen hi ha previstes unes obres concretes i determinades, la relació de les quals serà facilitada per la secretaria. 4) Els premis a atorgar són: a) Primer premi de 40.000 forints; b) Segon premi de 30.000 forints; c) Tercer premi de 20.000 forints. 5) El jurat estarà integrat per eminents personalitats internacionals. 6) Per a tota mena de detalls, els interessats poden dirigir-se a «Secció Musical de la Radiotelevisió Hongaresa. Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra. H-1810 Budapest».

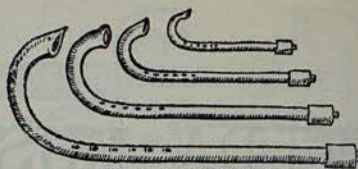
ARNHEM. — Integrat al Festival d'Arnhem, tindrà lloc en aquesta ciutat un Seminari d'Interpretació professat per Malcolm Frager (piano), Aaron Rosand (violí) i André Navarra (violoncel); com a base d'estudi i de treball el Seminari estarà dedicat a les obres de Beethoven. Informacions: «Stedelijk Conservatorium, Weverstraat 39. Arnhem, Holland».

COLONIA. — El coreà Nam June Paik, de 44 anys, ha realitzat una interessant expo-

sició al Kölhnische Kunstverein. L'artista, que actualment viu a Nova York, començà la carrera com a músic, va concloure a Tokio els seus estudis bàsics sobre Schönberg i a Friburg cultivà la composició amb Wolfgang Fortner. Especialista en l'art de TV i Video, l'exposició constituï una barreja de nous video-environments, collages, bandes video-magnètiques, etc.

VIENA. — De l'11 al 19 de maig se celebrarà el «I Concurs Internacional de Direcció d'Orquestra 'Hans Swarowsky'» organitzat pel «Council on Intercultural Relations» i per l'Escola Superior de Música i Art Dramàtic i subvencionat per la Fundació Alban Berg. Les bases principals són: 1) Hi podran participar els directores nascuts amb posterioritat al dia 1 de gener de 1946; 2) Els tres premis a atorgar són dotats, respectivament, amb 75.000, 50.000 i 25.000 xillings, a més d'una representació a l'Òpera de Viena i concerts amb importants orquestres austríaques; 3) Les obres a presentar en cada una de les fases del certamen són les següents: a) recitatius de «Les noces de Figaro», «Don Joan» i «La flauta màgica» de Mozart; b) Beethoven: Fidelio i Simfonia núm. 2; Haydn: Simfonia en re major, HV 1/104; Mozart: Simfonia en mi bemoll major K. 543; Brahms: Simfonia núm. 1; Bruckner: Simfonia núm. 5; c) A. Berg: Concert per a violí i orquestra; Schönberg: «Musik zu einer Lichtspielszene»; Weber: Sis peces per a orquestra op. 6; Mahler: Simfonia núm. 7; d) Beethoven: Simfonies núms. 2, 4 i 8; 4) Per a més àmplia informació, els interessats poden dirigir-se a la secretaria de certamen: Annagasse 20, A-1010, Viena, Àustria.

SEGLE XX

TUBINGA. — L'estrena tardana d'una òpera «grotesca» de Kurt Schwitters (1887-1948), que projectà amb el pseudònim de Merz una «imatge total del món» dadaïsta, ha estat rebuda amb igual entusiasme pel públic i per la crítica, i ha constituït un esdeveniment espectacular. Helfried Foron, responsable del Zimmertheater de Tübingen, ha tingut a càrrec seu la direcció de l'«òpera grotesca» presentada amb el títol «Der Zusammenstoß» (El xoc); la música, barreja de jazz i de sons electrònics, ha estat composta per Reinhard Karger, Günter Kuschmann, fou el creador de l'espai escènic.

STUTTGART. — La primera estrena del Ballet d'Stuttgart sota la nova directora, la primera dansarina Marcia Haydée, fou acollida entusiàsticament pel públic d'Stuttgart. La crítica especialitzada, en canvi, mostrà fortes reticències no solament quant a la qualitat de les coreografies sinó també quant al camí que inicia el cèlebre conjunt.

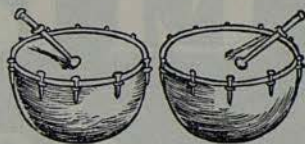
COLONIA. — Mauricio Kagel —amb la col·laboració de l'escenògraf Achim Freyer i del coreògraf Jochen Ulrich— il·lustrà la seva idea del teatre instrumental, a l'Òpera de Colonia. A la primera part del programa, escenificada pel propi Kagel sota el títol ge-

neral de «Teatre musical de Kagel», tres peces curtes integraven una mena de trilogia. A la segona part, fou estrenada la versió escènica de «Kantrimusik» segons la versió concertant presentada el 1975 a Donaueschingen.

BONN. — Del 13 al 19 de març tindrà lloc una nova edició de la «Setmana Internacional d'Orgue» amb intervenció de primeríssimes figures europees de l'especialitat.

BERKELEY. — Un grup de professors de música ha gravat la cançó més antiga del món: un himne al culte d'una antiga civilització, que data de 3.400 anys. El disc, que porta per títol «Sons del silenci» inclou tres versions de la cançó, vocal i instrumental. L'instrument utilitzat és una lira d'alta tonalitat, rèplica del tipus que s'usava quan fou escrita la cançó (cap a l'any 1400 abans de l'era cristiana). L'enregistrament ha estat realitzat per tres professors de la Universitat de Califòrnia, els quals han qualificat la cançó com a pertanyent al «culte a la deessa Nikkai, de l'antic Ugarit», nació ubicada on actualment hi ha Síria. El text ha estat traduït per Anne Kilmer, professora d'assiriologia.

DISCO-NOTICIA

ANTOLOGIA DE LA MUSICA AMERICANA. — Ha estat iniciada amb un encert total una gran i important antologia de la Música Americana per part de l'empresa New World Records, per encàrrec de la Fundació Rockefeller. Es tracta d'una àmplia col·lecció de cent discs, on la història social i cultural dels Estats Units és magníficament plasmada a través de la música. Cap aspecte hi és oblidat. La música americana hi és representada en tots els idiomes i a través de tots els períodes i característiques: el folk i el jazz, la música simfònica i de cambra, la música religiosa des del gospel a la litúrgica, l'autòctona i assimilada, la tradicional i d'avantguarda, el teatre musical amb tota la seva diversitat... Pràcticament la meitat dels discs, enregistrats expressament per a New World Records pels més importants intèrprets americans —Orquestra de Nova York, de Boston, Xicago, L. Bernstein...— són àmpliament consagrats a obres inèdites fins ara per a la discografia. La resta forma part del tresor d'enregistraments històrics, molts dels quals són pràcticament introbables. Un Comitè editorial d'eminents musicòlegs, crítics, compositors i intèrprets ha seleccionat un repertori de gran interès i diversitat. És important també la documentació que acompanya cada un dels enregistraments, amb una copiosa discografia i bibliografia, que aprofundeix en el coneixement històric de tota aquesta vasta i rica panoràmica. La col·lecció total dels cent discs serà enllestida a finals de 1978.

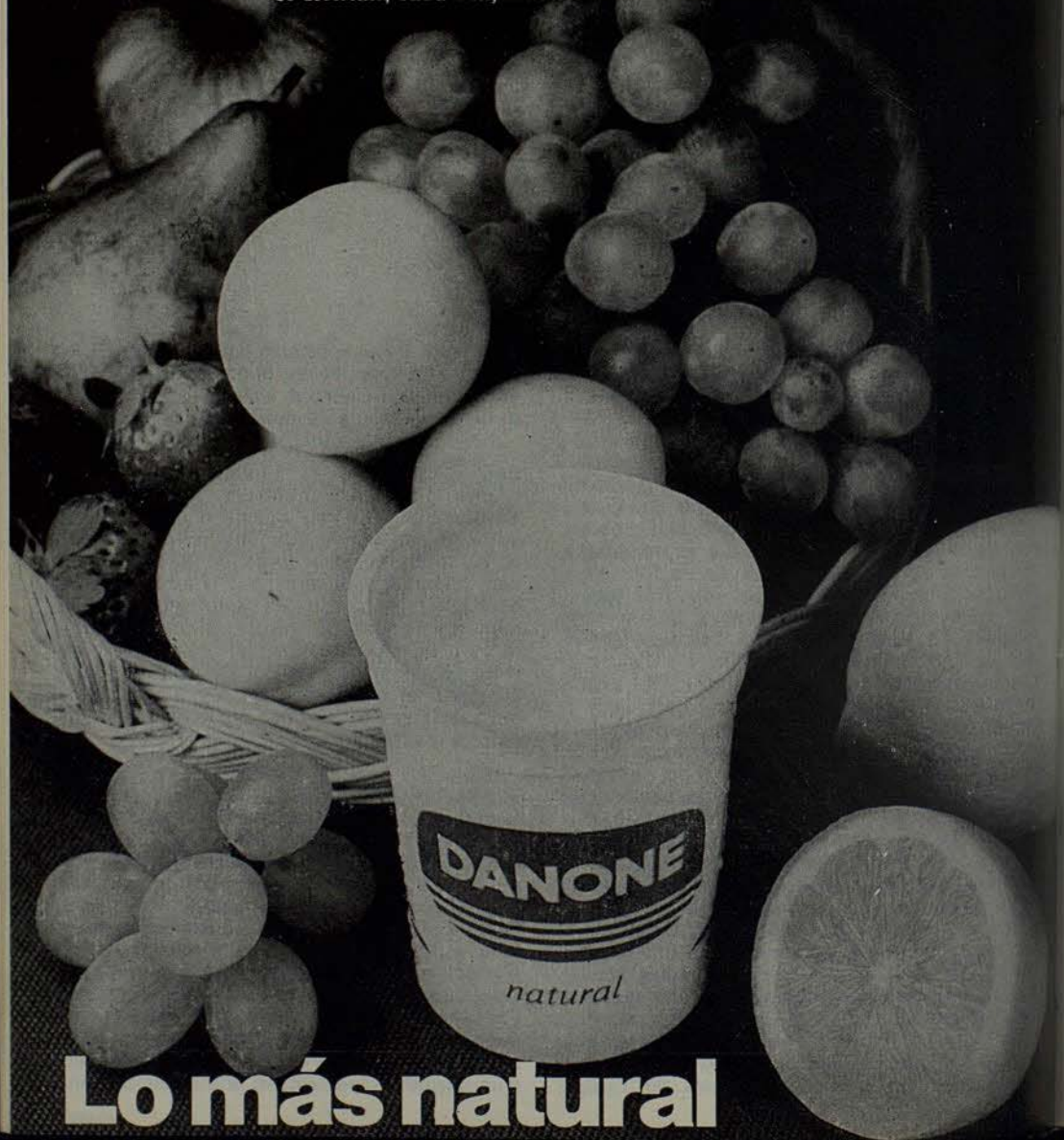
En resum, una aportació valuosíssima a un capítol —potser massa oblidat per poc conegut o superficialment valorat— de la història universal de la música.

PAU CASALS. — El Ministeri d'Educació i Ciència ha editat un àlbum de tres discos en homenatge a Pau Casals en el centenari del seu naixement. Als dos primers Casals hi és intèrpret amb obres de Bach, Beethoven, Schubert, Schumann i Fauré. Una recopilació, doncs, de les antologies darrerament publicades. Al tercer, el músic català hi és com a compositor i els seus intèrprets (tots catalans) són Gonçal Comellas i Albert Giménez Atenelle (Sonata, per a violí i piano), la soprano Carme Bustamante i l'Escolania de Montserrat.

MUSICA A LA CORT DE JAUME I. — Editat també per l'esmentat Ministeri ha aparegut tot formant part de la col·lecció «Monuments Històrics de la Música espanyola», un disc a càrrec d'Ars Musicae. El seu contingut, que el públic conegué de forma directa al darrer Festival Internacional de Música de Barcelona, és una panoràmica de la música del segle XIII, al volt de la cort de Jaume I. Aquesta època marca el pas de l'estil monòdic de l'Ars Antiqua a la polifonia de l'Ars Nova del segle XIV. Ars Musicae, que dirigeix Romà Escales, aporta així una visió molt essencial d'un període important de la música catalana.

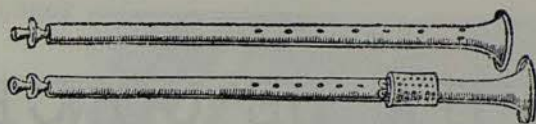
El lado puro de la vida

La vida en la ciudad hace hoy más necesario que nunca el frescor natural de yoghurt DANONE. DANONE... puro y fresco... para que usted y los suyos se sientan, cada día, más cerca de la naturaleza.

Lo más natural

DISCOS

MUSICA A LA CORT DE JAUME I / Ars Musicae, de Barcelona / Dir.: Romà Escales / MEC 1013

Gran part del concert que tingué lloc a l'església del Pi el passat mes d'octubre dins el marc del Festival Internacional de Música de Barcelona, ha estat enregistrat en un magnífic disc que forma el número 13 de la col·lecció «Monuments històrics de la música espanyola» editada pel Ministeri d'Educació i Ciència. El disc —com el concert esmentat— té la doble finalitat de donar a conèixer unes obres pràcticament desconegudes del segle XIII, tot commemorant el VIIlè centenari de la mort del rei català. El títol és suggestiu: Música a la cort de Jaume I (1209-1276).

Sobre unes documentacions de gran valor històric i musical ha estat bastida aquesta panoràmica d'un dels períodes més interessants de Catalunya. La compilació, d'una diversitat extraordinària, es recolza en dues vessants igualment importants: la música trobadoresca i la polifonia vocal religiosa. Els tractes amb «joglars i gent amb instruments» són perfectament detallats a les «Ordinacions de Cort», del 1234, a Tarragona. Tota la influència de les terres del Migdia de França i Provença és palpable en aquest període en què la casa reial catalana s'extenia en aquesta àrea concreta. D'altra banda, els trobadors, molt vinculats a la vida de la cort, sense abandonar el contacte amb el poble, aporten unes especials característiques impossibles de dissociar del context històric. Cal recordar, per exemple, el nom del cèlebre Cerverí de Girona, personalitat que ens retrata a la perfecció la cort del rei Jaume I i del seu fill Pere, el Gran.

La influència, d'altra banda, de l'Escola de Notre Dame de París, és patent a tot Catalunya a través dels grans centres monàstics i religiosos. Obres procedents d'Scala Dei, Sant Joan de les Abadesses, Tortosa, Mallorca, etc., aporten la visió exacta d'aquest interessant període.

Romà Escales, que ha revissat expertament el contingut del disc, en dona també una versió adequada i receptiva amb el seu magnífic conjunt Ars Musicae.

HAENDEL: Israel a Egipte / Elizabeth Gale, Lillian Watson, sopranos. Jame Bowman, contralt. Ian Partridge, tenor. Rom McDonnell, Alan Watt, baixos. Cor de la Christ Church Cathedral d'Oxford. English Chamber Orchestra / Dir.: Simon Preston / DECCA SXL 29120.

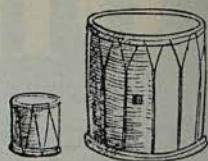
En una de les promocions actuals que emprenden les cases discogràfiques, cal remarcar especialment un volum de gran interès i oportunitat: Israel a Egipte, l'oratori més conegut de Haendel després del Messias. Amb tot, sigui per la complexitat interpretativa, sigui per la preponderància evident i tradicional del Messias, l'obra no és programada amb la freqüència que li pertocaria. Ara, dins de pocs mesos, ho serà a Barcelona per un conjunt anglès que en fa preveure una versió ideal. Es, doncs, d'una oportunitat escassa d'entrar en contacte amb l'oratori haendelià a través d'un enregistrament que mereix tots els elogis.

Més de dos segles després de la seva estrena, que tingué lloc al King's Theatre d'Haymarket el 4 d'abril de 1739, és relativament fàcil de reconèixer i admirar tota l'expertesa de Haendel en el tractament del gènere, molt especialment en aquesta temàtica concreta. Els textos bíblics, escollits pel mateix compositor, obtenen un desenrotllament agosarat, propi de l'obra èpica que intenta de relatar i lloar la història d'una nació.

Simon Preston ha tingut molt present aquests condicionaments i ha bastit la interpretació que li correspon, dins un marc exaltat i contingut alhora, sense defugir l'efectisme o la precisió. L'enregistrament, efectuat a Oxford el juliol de 1975, segueix bàsicament la instrumentació original de Haendel, amb un doble cor de vint nois i 22 homes, 2 flautes, 2 oboès, 2 fagots, 2 trompetes, 3 trombons, timbals i corda i el continu amb dos orgues de cambra i clavicèmbal. Aquest conjunt, reduït a les possibilitats del moment històric, és ideal sobretot en el cas de l'enregistrament fonogràfic, ja que significa una justesa, una claredat i una agilitat sempre necessàries.

No cal dir com els intèrprets —des dels cors i solistes al conjunt magnífic de l'English Chamber Orchestra— realitzen un meravellós treball d'acoblament i de sensibilitat expressiva. — A. S.

GUIA DE CONCERTS

DATA	LOCAL	CONCERT
FEBRER		
6, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Uto Ughi, violí. Dir.: Mario Rossi. Obres de Cimarosa, Beethoven, Respighi, Strawinsky. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
11 h.	Palau Congressos Montjuïc	«Homenatge a Josep M. ^a Bernat». Cobles Barcelona i La Principal de Llobregat. Dir.: Josep M. ^a Bernat. Coral Càrmina. Dir.: Jordi Casas. (Amics dels Concerts.)
17.30 h.	Liceu	«Nabucco» de Verdi (i dia 12).
18 h.	Palau	Orfeo Laudate. Dir.: Angel Colomer del Romero.
8, dimarts 21 h.	Palau	Pilar Lorengar, soprano. Miguel Zanetti, piano. Obres de Cesti, Paisiello, Haendel, Brahms, Wolf, Dvorak, Granados, Turina. (Patronat Pro Música.)
9, dimecres 20 h.	Palau	Quartet Melos d'Stuttgart. Obres de Beethoven. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
10, dijous 20 h.	Novomúsica	M. ^a Carme Casellas, soprano. M. ^a Amparo García Cruells, piano. Obres de Schubert, Haendel, Mozart, Martín Soler, Bellini, Donizetti.
11, divendres 21 h.	Palau	Sweets & Jaw. (Hot Club de Barcelona.)
12, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Eulàlia Solé, piano. Dir.: Antoni Ros Marbà. Obres de Gluck, Josep Valls, Txaikowsky. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
13, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Eulàlia Solé, piano. Dir.: Antoni Ros Marbà (Segona audició). (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
17.30 h.	Liceu	«Otello» de Verdi.
15, dimarts 20 h.	Novomúsica	Gloria Emparan, piano. Obres de Chopin, Mussorgsky.
21.30 h.	Liceu	«Fedora» de Giordano (i dies 18 i 20).
16, dimecres 20 h.	Palau	Laboratorio de Interpretación Musical «LIM». Obres de Berg, Bartok. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
17, dijous 21 h.	Palau	I Virtuosi di Roma. Dir.: Renato Fasano. Obres de Vivaldi. (Patronat Pro Música.)
21.30 h.	Liceu	«Salomé» d'Strauss. «Il segreto di Susanna» de Wolf-Ferrari (i dies 19 i 22).

TEMPORADA 1976-77 - 5 de febrer - Núm. 12 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

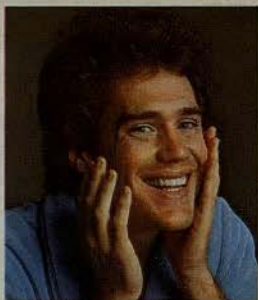
Calaf, 52 · T.2114273 · Barna. 6
división organos

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ¹⁸²¹ PIANOS

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. Barcelona / Milán / Oslo / París / New York

